

Söz Sükûtle Barışık

— esra-beyazi · 14 Aralık 2010

SÖZ SÜKÛTLA BARIŞIK

Al'a döndü beyazım,
Kor alevler içinde.
Cehennemî ayazım,
Hiçler, hiçin hiçinde...

Tek tük çakıl taşları,
Avuçlar yara bere...
Bir ileri BİN geri!
Ummân, akarsız dere.

Gece, güneşe hâkim
Ve gece iki yüzlü.
Durum vahim mi vahim
Semâda tuğ pürüzlü!

Dört teker, üstte urgan
Yan, yön, hudut karışık.
Fikir, söze kırılğan;
Söz, sükûtle barışık!

Hengâme ve hengâme
Sessiz, köhne yıldırım.
Arşta, notasız nağme;
Denklemsiz, eksik, yarım...

Heyhât, heyhât ki heyhât
Yalancı, sahte yüzler!
Derinlerde sır hayat;
Garip, yetim, öksüzler!

Yalnızlıklar hep yalnız
Ve kül rengi umutlar.
Köprüden düştü yıldız;

Kan kusuyor bulutlar !

Merâsim, "geçmiş anda"

Ati'ye doğru tayin...

Beyazî'm geç mi şanda

Âyin üstüne âyin ?

Beyazî.

21:40 13.12.2010